

החברותא

החברותא בטאנן פנימי לחברים גליון מס 532 בס"ד ערש"ק פר' במדבר (ספרדון) כ"ה אייר תשע"ו

פנינים יקרים

וידבר ה' אל משה במדבר סיני וגו' (א, א) הרמז על מה שאמרו חז"ל אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שמישים עצמו כהפקר במדבר, וזה מדבר-סיני ועל פי רוב קורין זאת הפרשה קודם מתן תורה הרמז על הנ"ל. ובשבת הזמן יותר מסוגל להכנה וכפי ההשתוקקות זוכה לקבלת התורה. לזאת בכל שבת קודם קבלת התורה תגדל הבינה.

סיני באהל מועד (א, א) בכוחה של הענוה - סיני - לרומם את האדם ולנשאותו - שאו את ראש, דהרי מאן דזעיר (עניו) הוא רב.

שאו את ראש כל עדת בני ישראל וגו' (א, ב) טעם המצוה שציוה הקב"ה למונות את בני ישראל כתב הרמב"ן כשימונו את העם לפני משה ואהרן ישימו עליהם עיניהם לטובה ויבקשו עליהם רחמים. כמש"כ ה' אלקי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף פעמים. מדברי קדשו של הרמב"ן מצאו החסידים מקור לענין הנשגב שהחסיד מוכיר עצמו לטובה בפני רבו כי אז ישים רבו עליו עיניו לטובה ויבקש עליו רחמים. (אמר המעתיק מקובל בבתי כנסת שונים כאשר הרב עולה לתורה בששי מוכירים בברכה את החולים כדי שהרב ישים עיניו עליהם ויברכם).

שאו את ראש כל עדת בני ישראל (א, ב) תכלית המנין להוסיף הדגשת חשיבותו של כל אחד ואחד מיישראל בפני עצמו מבלי שיוזקק למעלת הכלל.

לגלגלותם (א, ב) ככל שאתם תנשאו ותרוממו את ישראל למטה כך לעומת זאת יזכו להתעלות למעלה בשרשם...

תפקדו אותם לצבאותם אתה ואהרן (א, ג) על ראשי הדור לדאוג שיישראל יהיו נפקדים בפקודת ישועה ורחמים אכ"ר.

ואת מסך פתח אהל מועד (ד, כ"ה) עבודת הלויים נועדה להסיר את המסך המבדיל בין ישראל לאביהם שבשמים, באמצעות פתיחת צהר ופתח באותו מסך.

ואת כל אשר יעשה להם ועבדו (ד, כ"ו) על האדם לקבל באהבה את כל מה שעובר עליו - את כל אשר יעשה להם - שהרי כל מאן שעביד רחמנא לטב עביד ואף כאשר צר לו מאד - ועבדו - עליו לעבוד את בוראו בלי להרהר אחריו.

על פי ה' פקד אותם ביד משה איש איש על עבודתו ועל משאו ופקודיו אשר צוה ה' את משה (ד, מ"ט) בני גרשון נשאו את יריעות המשכן, בני מררי את הקרשים ובני קהת את כלי המשכן, התורה מרמזת לנו שאמנם כל משפחה ומשפחה ממשפחות הלויים נשאה את חלקי המשכן המיוחדים לה אמנם על פי ה' פקד אותם ואין לזלזל בנושאי תפקידים נמוכים כשמכוונים לשם שמים, לכן מסיים הכתוב 'אשר צוה' ולא 'כאשר צוה' מלשון אשרי מלשון חשיבות.

ואיש את קדשיו לו יהיו (ה, י) מחובת האדם להתקדש גם במשאו ומתנו אשר יתן ובכל עניני החולין שלו שהכל יהיו בקדושה.

כה תברכו (ו, כ"ג) ברכת השי"ת לישראל באמצעות הכהנים היא בהתאם להשתוקקותם של ישראל אליו יתב"ש - כה תברכו - וכפי שהם מברכים אותו יתברך כך אמור להם - חלק עליהם הברכה.

(רבי שלמה מקרלין זצ"ל)

ויתיצבו בתחתית ההר (שמות יט, יז) פירוש שכל המעמד ומצב לקבלת התורה הוא מה שעמדו בתחתית ההר בנמיכות כוח ובשפלות גדול ככלי הריק מכל, ואז היו ראויים לקבל התורה במדרגת הענוה.

(תפארת שלמה)

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

האשק שיחת הרא"ש זיע"א פרשת בראשית קס"ה נכתב ע"י א.א.

ליחד שם "י-ק" ב"ו-ק" כי עמלק נמצא. ולכן עדיין לא נושענו.

מדוע העולם נראה כמו שהוא נראה? בגלל שהעולם גורסים שהם יעסקו ב"עשה טוב" והשלימות ממילא יבא, ובעד ה"עשה טוב" שעושה הוא מרגיש שיש לו גן עדן. הם לא עובדים על בחינת שפלות ש"מבשרי אחזה אלוקה", דהיינו שאינו מקיים המצות בשביל שיתנו לו גן עדן, רק בשביל שבכח התורה והמצות יראה את המציאות של שלימות ה', "מבשרי אחזה אלוקה". והאמת היא שאם הוא לומד בשביל שיקבל שכר, אם כן הוא לומד בשביל משהו ואין הלימוד תכלית לעצמו, וכל עוד שאין ביטול ואין "וליבי חלל בקרבי" לא שייך שיהיה שכר. מכיון שהשכר של כל המצות - שהוא תכלית הבריאה - הוא, שיהיה במציאות של "כגמול עלי אמו", ויכיר שכל התורה שלו אינה שלו, רק הקב"ה הוא הלומד, שכינה מדברת מתוך גרונו. וכפי השגת הביטול שלו שאין מתום בבשרי יבין שאינו ראוי להשקיע כ"כ כוחות בתורה, ומנין הוא זכה להבנה כזו בתורה, אין זאת אלא כח ה' הפועל בו ומפעיל אותו. וזה שנאמר "מבשרי" - מה שאני יודע שאני רק בשר ותו לא ומכחי אין לי את כל זה, ע"י זה "אחזה אלוקה" - ואשיג שיש מציאות שנותנת לי את כל זה. וזה הוא הגן-עדן והשכר על קיום המצות - שמכיר ומשיג ששכינה מדברת מתוך גרונו. אז הוא נהיה המציאות של הקדושה, ומשיג בבחירתו את שלימות הוי". כי במקום שיאמר אני למדתי

כי המלאכים הביטו על האדם לפי בחינתם שלא שייך אצלם בחירה, ולכן אמרו "מה אנוש כי תזכרנו", אמנם האדם בבחירתו מתעלה על המלאכים לדרגת "ונחנו מה". ומכיון שהכניע את כל המציאות לבחינת אחד, הוא נעשה שליט על הכל, ויגזור אומר ויקם לו, בבחינת "הוא אמר ויהי", חוצפא כלפי שמיא, ומכניע את כל העולם כולו מתחתיו. אימתי הוא יכול להכניע? כשמגיע לבחינת כללי - "החודש הזה לכם".

...כמו שהתורה התחילה מבראשית בשביל ללמד שהארץ של הקב"ה ולאף אחד אין דעה, כן הצדיק האמת שהגיע לבחינת כלל, באיזה דרך שהוא הולך הוא מפרסם את ה' שהעולם שלו, וברצותו הוציא את הארץ מהם ונתנה לנו, כדי שנקיים מצות ארץ ישראל. וזוהי תכלית הבריאה - קיום המצות. לגויים לא נאמרו המצות, וקדושת ארץ ישראל ניתנה לכלל ישראל בשביל שיקיימו בה את המצות בשלימות, בבחינת "אחד", שזה היה התכלית של בריאת העולם. וכאשר כולנו נגיע לבחינה שדוד המלך ע"ה אמר "אין מתום בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמי מפני חטאתי", אז יהיה שלימות הקדושה ונהיה בחינת כלל. שכל המצות שאנו עושים יהיו בשביל כלל ישראל. וכאשר הצדיק מגיע להכרה זו אזי הוא מגיע לשלימות, שלימות האחדות בתוך בחינת הגוף, שזו היא תכלית הבריאה, ואז הוא נעשה שליט בעליונים ובתחתונים. אך ללא הכרה זו אין אנחנו יכולים להגיע

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

ומגיע לי גן עדן, הוא לומד בכדי שיכיר את מציאותו האמיתית שאין מתום בבשרי, ואם מגיע לי תורה כזו, אין זו אלא מציאות ה'. והצדיק אמת שמגיע לשלימות כזו יש לו שליטה בעליונים ובתחתונים, אפילו על המלאכים. וכמו שלקדושה יש שליטה על האדם ומי יאמר לך מה תעשה ומה תפעל, כך הצדיק הזה שהגיע להתגלות ה' בבחינת גוף, וממילא יש לו את הכח של הבורא. והתגלות ה' שמתגלית בבחינת גוף היא למעלה מן ההתגלות שיש אצל המלאכים, שאצל המלאכים אין בחירה וכאן הוא מתגלה ע"י בחירה, ולכן הוא שולט עליהם כמו הקב"ה בעצמו, וגוזר שיעשו כציווי ולא כפי שהם רוצים.

מציאות כזו של "אין מתום בבשרי מפני זעמך" "וחטאתי נגדי תמיד" היא שלימות הגוף, בחינת משיח, ולכן הקב"ה ממתין כבר אלפי שנים ועדיין לא נושענו כי אנחנו לא נכנעים, ועדיין לא באנו לבחינת "החדש הזה לכם", להיות כללי, ולכן עדיין אנחנו בגלות. השם יתברך מרחם עלינו ורוצה לגאול אותנו, אבל הוא רוצה שזה לא יהיה נהמא דכיסופא, הוא רוצה שבניו יהיו המנצחים, שהם ינצחו אותו, והם יכניעו את כל העולם עד שכל הרשעה כולה כעשן תכלה וממשלת זדון תעביר מן הארץ. הוא רוצה שבכזו בחינה תהיה עזות דקדושה, חוצפה כלפי שמיא, שזה התענוג הכי גדול של הרבש"ע.

הרבש"ע הוא סיבת כל הסיבות, והוא תובע מן האדם שיתבטל לגמרי, כמשה רבינו

שנאמר עליו "לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא". אברהם אבינו כבר אמר "ואנכי עפר ועפר" ומשה רבינו הוסיף עליו לאמר "ונחנו מה" שהיא דרגה של מלאך. המלאכים אמרו "מה אנוש כי תזכרנו", ומשה רבינו אמר "ונחנו מה", רק שהמלאכים הגיע לדרגה זו ללא בחירה, ומשה רבינו הגיע ע"י בחירה. והאדם צריך להגיע לדרגה זו, שיהא ביטול המציאות וממילא הכוחות שלו נובעים מן המציאות האמיתית. הכל הוא הרבש"ע, גם הגוף, אלא שהתגלות הרבש"ע בגוף תלוי בבחירה, ולאמיתו של דבר גם הבחירה היא ביד ה', הוא הבוחר עבור הגוף. וכמו הבהמה שבעל הבית הוא המדריכה ומנהיגה לעשות רצונו, כך האדם כלפי הרבש"ע. הרבש"ע נמצא בתוך האדם ואומר לו אני לא אתעייף ואשלח לך כל מיני סיבות, עד שמתוך הסבל תגיע להכרה כי "אין מתום בבשרי מפני זעמך ואין שלום בעצמי מפני חטאתי". וכמו שדוד המלך קיבל את הבושות הכי גדולות שבעולם עד שהגיע לבחינת "וחטאתי נגדי תמיד", ואמר "אנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם", שבכך הגיע לשלימות ונהיה כתר דמלכות דקדושה, דוד מלך ישראל חי וקיים, את אותה בחינה הרבש"ע דורש מכל אחד לפי דרגתו, הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו.

ובאיזה אופן הוא תובע את זה? ע"י הנסיונות והסיבות ששולח אלינו הוא ואומר לנו: אני נתתי לכם עבודה להגיע לבחינת אין כמו שאני אין, מדוע אתם שוכחים הכל? בשביל

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

זו. שנגיע לכזה "אין" שאין לנו שום אחיזה, ומה שבכל זאת אני חי ורואה ומרגיש שיש לי כח, בעל כרחך שזהו כח עליון המהווה אותי, ומבשרי אחזה אלוקה. וכשהאדם מגיע לבחינת אין לגמרי זוהי תכלית הבריאה. האדם שזוכה להגיע לכזו בחינה, שהגיע לדרגת "אין" כמו הקדושה, הוא נהיה מציאות של "ונחנו מה", דהיינו שאצלו הקדושה לא מסתתרת בבחינת "מה אנוש" רק בבחינת "ונחנו מה". ואנו צריכים לחיות בפחד בכל נשימה ונשימה שלא נאבד את הבחירה, ובחרת בחיים - חי חי הוא יודוך.

מן השמים מכריחים אותנו להגיע לבחינת "מה" כדי שנגאל את עצמנו. שאם האדם זוכה לבחינת "אין" שאין לו שום אחיזה וכוחות, והחכמה מאין תמצא, אז הוא נהיה בחינת הוי' בשלימות. חוצפא כלפי שמיא. בבחינת שלימות משיח.

יהי רצון שנזכה להגיע לבחינת כלל, "החדש הזה לכם", ולקיים את המצות בשם כל ישראל, וכל פרט יהיה כלל, ויהיה שלימות האחדות בינינו. אז יהיה שלימות "י-ק", ויהיה ליחד שם "י-ק" ב"ו-ק", אז ניגאל במהרה בימינו אמן.

מה אני נותן לכם כ"כ הרבה מכשולים? בגלל שאני שונא אתכם? הרי אני אוהב אתכם כרחם אב על בנים, אני תובע ממכם להגיע לכעין דוגמא של מעלה, שתגיע להכרה ש"ונחנו מה". אני אמרתי "מה אנוש כי תזכרנו" (כי המלאכים שאמרו את זה גם הם התגלות של הקדושה), וכך רציתי שתגיעו לדרגה זו של "ונחנו מה", כמשה רבינו שבכל ביתי נאמן הוא. ואת זה אני תובע מכל אחד ואחד. כי למרות שביחס למשה רבינו ע"ה יש לכל אחד רק גרעין, אבל הגרעין צריך להיות בשלימות כמו משה רבינו ע"ה.

וכשהאדם מגיע אל התכלית הזו, לבחינת "אין" כמו שהקדושה היא "אין", המציאות שלו בטלה, והכוחות שלו כלים מאליהם, ממילא הרשעות שלו כלה מאליה, ואז הוא מוצא את ה'. אין מי שיוכל להשיג ולראות את ה', רק ע"י שהגוף יעבוד על עצמו כל כך עד שיהיה בחינת הוי', דהיינו שע"י הבחירה יגיע לכך שכוחות ה' יהיו בגוף בלי בחירה, כמלאך, כמו שהיתה הנשמה לפני שירדה לעולם הזה.

הרבש"ע הוא קדמון, ראשון לכל דבר אשר נברא, ורוצה מאיתנו שאנחנו נגיע לבחינה

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים

פקס: 02 - 5325477 02 - 5829688

ת.ד. 5080 ירושלים 91050

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

